

Charles G. Palmer-Buckle,
Cape Coast (Ghána) érseke homíliája

MAGYAR SZENTEK TEMPLOMA

MÁRIA MINT AZ OLTÁRISZENTSÉGNEK,
AZ OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSÁNAK ÉS A SZENTÁLDOZÁSNAK
A MINTÁJA

1. „*Mária pedig megjegyezte mindezeket a dolgokat, és el-elgondolkodott rajtuk szívében*” (Lk 2,19.51).

Krisztusban kedves testvéreim, nagyon izgatott vagyok, hogy megoszthatom gondolataimat veletek az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson. Izgatottságom abból fakad, hogy megadatott egy ilyen lehetőség, hogy ezt a szentmisét angol nyelven a Magyar Szentek Templomában bemutathatom, méghozzá szeptember 8-án, Szűz Mária születésének ünnepén. Járjanak közben a magyar mártírok továbbra is Egyházunkért itt, Magyarországon és szerte a világban!

2. Szűz Mária születésének megünneplése mind a latin, mind a keleti egyház egyik legrégebbi és mélyen katolikus hagyománya, elválaszthatatlan a Jézus Krisztusba vetett hitünktől, aki a mi Urunk és Megváltónk az Eucharisziában, és annak megértésétől, hogy kicsoda is Szűz Mária Istennek az emberiség megváltására irányul tervében. Ahogy az Úrangyala imában pontosan kifejeződik, katolikus hitünk kijelenti: „*Az Ige testté lett, és közöttünk élt*” (Jn 1,14a). Ez Isten Igéje megtestesülésének a misztériuma, Jézus Krisztusénak, az Emmánuelnek (velünk az Isten). A megtestesülés názárai Szűz Mária méhében történt a Szentlélek erejéből (lásd Mt 1,18–23; különösen 1,20b). A megtestesülés e misztériuma Mária szüzi méhében, és az ő elengedhetetlen szerepe az ember megváltásának történelmében az, amit katolikus hitünk vall, és amit Egyházunk tisztel ezen az ünnepen, Szűz Mária születésének ünnepén, melyet minden év szeptember 8-án ünneplünk.

3. Az Egyház szent hagyománya és a Szentírás szerint Isten az ő örök bölcsességével azt tervezte, hogy az emberiség megváltása „a nő magján” keresztül jöjjön el azért, hogy meggyógyítsa a világot Ádám és Éva bűnéből, akik ősszüleink voltak. Isten maga nyilatkozta ki a proto-evangéliumot (az emberiséghez szóló első örömhírt), és ezzel kijelentette az ördögnek a felette való végső győzelmét a Ter 3,15-ben: „*Ellenkezést vetek közed és az asszony közé, a te ivadékod és az ő ivadéka közé. Ő széttiporja fejedet, te meg a sarkát veszed célba.*”

Az asszony, akinek utóda vagy magva összetörte a sátán fejét, Szűz Mária (lásd Jel 12,1 köv.). Az emberiség sátán feletti győzelmének ígérését ünnepeľjük Szűz Mária születésének ünnepén. Az ő születésében Istennek a Teremtés könyvében tett ígérétének beteljesedését látjuk. Erről Szent Pál így tanít a Galatákhoz írt levelében: „*De amikor elérkezett az idők teljessége, Isten elküldte Fiát, aki asszonytól született...*” (Gal 4,4).

Ő az az *asszony*, akit ma az egyházi naptár szerint szeptember 8-án tisztelünk, mert születését Isten saját maga jövendölte meg a Teremtés könyvében, majd Izajás próféta könyvében (7,14) nyomatékosan megismétli, amit Szent Máté evangélista a mai evangéliumban már beteljesedettnek jelent ki Máriában, József jegyesében.

Ahogy Szent Pál a mai olvasmányban is hirdeti (Róm 8,28–30), kérem engedjék meg, hogy a következő bibliai észrevételeket tegyem:

- Isten úgy szerette Máriát, a názáreti szűzet, hogy meghívta az ő (egyedülálló) tervéhez.
- Isten már különösen régen kiválasztotta őt, és arra rendelte, hogy Fiának igazi képmásává váljon, azért, hogy Fia sok leány- és fiútestvér legidősebbike legyen.
- Isten hívta meg azokat, akiket erre rendelt; és Isten igazolta őket.
- És „*...akiket pedig megigazulttá tett, azokat meg is dicsőítette*”.

Krisztusban kedves testvéreim, ez az, amit az Egyházban hittel vallunk, és ennek a beteljesedését látjuk Máriában, a názáreti szűzben, édesanyánkban a kegyelem rendje szerint.

Kedves testvéreim, engedjétek meg, hadd fejezzem be elmélkedésemet azzal, amiért itt összegyűltünk a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson, azaz, hogy népszerűsítsük Jézus Krisztus Urunkként és Megváltónkként való eucharisztikus imáadását.

Nekem személyesen, és az egyetemes Egyház számára, Mária az Ol-táriszentség imadásának igazi és tökéletes mintaképe. Tulajdonképpen Mária egy eucharisztikus személy, megtestesítette az Eucharisztia lelkiségét, mint ahogy erre mi is mind hivatottak vagyunk életünkben. Szent Lukács evangéliumában kétszer is olvashatjuk: „*Mária pedig megjegyezte mindezeket a dolgokat, és el-eligondolkodott rajtuk szívében*” (Lk 2,19.51). Szent Lukácsnak ez az erős kijelentése nem csak elmond valamit, ami megtörtént, de az Egyház tanításaiból és a szentek tanúságtételeiből kiderül, hogy Mária egész életében Krisztus misztériumának imadásában és az arról való elmélkedésben élt, aki egyszerre volt az ő Fia testben és Megváltója a kegyelem rendje szerint. Jézus Krisztus misztériumának imadásán alapó eucharisztikus élete a Gábor angyalnak kimondott beleegyezésével kezdődött, amikor ezt mondta: „*Íme, az Úr szolgálója vagyok, legyen nekem a te igéd szerint*” (Lk 1,38). Az eucharisztikus lelkiséggel összhangban, Mária önmagát áldozattá tette az Úr, a mi Istenünk számára, egységben Krisztussal, a Fiával, még annak születése előtt. Ez az eucharisztikus imádás az ő gyönyörű dicsőítő imájában, a Magnificatban folytatódik a Szentlélek sugallata által, amiben Isten, a Szent nagy dolgairól elmélkedik egy szolgálója alázatosságával.

Mária, a Názáreti Szent Szűz végig követte Fiát és Megváltóját, Jézus Krisztust annak földi életében, miközben mindig újra meg kellett újítania és erősítenie hitét abban, hogy „hús-vér” fia valóban Isten, az emberiség Megváltója. Még akkor is, amikor a kereszten azt mondta neki Jézus: „*Asszony, nézd, a fiad!*” (Jn 19,26b). Szent II. János Pál pápa szerint Mária haldokló fiát szemlélve, látta és elfogadta fiának minden követőjét, mint saját gyermekeit, az ő megváltó halála engesztelő kegyelmének köszönhetően (lásd Redemptoris Mater 42).

Végezetül a Szentírás szerint, Mária, Jézus anyja Jeruzsálemben szintén ott volt a felső teremben az apostolokkal és a tanítványokkal, amikor a Szentlélek eljöveteleért imádkoztak, ami pünkösd ünnepén teljesedett be (lásd ApCsel 1,14). Mária, a názáreti Szűz szó szerint kétszer fogadta a Szentlelket, először amikor Isten Igéjét, Jézus Krisztust, majd amikor az Egyházat, Krisztus testét foganta.

Ezek a titkok azok, melyek indokolják, hogy az Egyház megünnepelje Szűz Mária születését. „*Amikor elérkezett az idők teljessége, Isten elküldte Fiát, aki asszonytól született...*”

4. Jézus Krisztusnál, a mi eucharisztikus Királyunknál, járjon közben értünk Mária, az áldott názáreti Szűz. Ő Jézus Krisztust elsősorban kegyelem és hit által, majd annak megtestesüléstől kezdve testben, földi életében, szenvedésében, halálában és feltámadásában is ismert, hogy eucharisztikus közösséggé válhassunk, Krisztus Titokzatos Testévé! Járjon közben értünk Szent József, Mária „legtisztább jegyese”, akit a neki szentelt évben különösen is tisztelünk és aki az egyetemes Egyház pártfogója, hogy valóban egy eucharisztikus közösséggé válhassunk!

Imádkozzanak értünk és az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus sikeréért a magyar vértanúk is! Ámen.